

Historie Harmonie "Kunst na Arbeid"

Zeddam

Als we schrijven, dat op 26 januari 1926 een harmonie werd opgericht die later de naam "Kunst na Arbeid" zou krijgen, betekent dat niet, dat er vóór 1926 geen muziekgezelschappen in Zeddam bestaan zouden hebben.

Het "Bovendorp" en het "Benedendorp" moeten zelfs elk een eigen muziekgezelschap gehad hebben, doch geen enkel gezelschap was een lang leven beschoren, ondanks pogingen van de parochie zo op te richten en in stand te houden.

Oprichting

Pastoor A. Meijer die in 1925 pastoor in Zeddam was, heeft zich kennelijk niet laten ontmoedigen door de voorafgaande teleurstellingen, want hij benaderde Hent Derksen, plaatselijk voorzitter van het R.K. Werkliedenverbond St. Joseph, en Gerrit Bisselink die al jaren muzikant was, om te komen tot de oprichting van weer een muziekvereniging. Dat was makkelijker gezegd dan gedaan, want door de opgedane ervaringen bestond er geen vertrouwen meer, noch in Zeddam, noch bij muziekhandelaar Louis Jansen, de vader van Martin Jansen uit 's-Heerenberg, die al zoveel geld op de Zeddamse harmonieën had toegelegd. De persoon van Hent Derksen en het feit, dat de harmonie als onderafdeling van zijn Werkliedenverbond werd opgericht, hebben er zeker toe bijgedragen, dat Louis Jansen weer zijn vertrouwen gaf in de nieuwe vereniging. Nu moest er nog steun komen vanuit de parochiegemeenschap, maar dat lukte niet erg, ondanks het voorbeeld van Pastoor Meijer. Zeddam voelde er niet veel voor nog veel dubbeltjes in een harmonie te steken. Tijdens een "school-aktie" werd door een Zeddammer gezegd: "Kom over 12 ½ jaar maar eens terug, als het dan nog bestaat". Als U Hent Derksen nog gekend hebt, dan weet U, dat hij dat in 1938 gedaan heeft. In verhouding is er veel steun gekomen uit het Braamtse deel van de parochie.

Entreegeld

Na 26 januari 1926 kon de kersverse vereniging gaan draaien met Gerrit Bisselink als (onbezoldigd) dirigent. De repetities werden gehouden in de school aan de Padevoort. Het bestuur: J. Kinnaer; voorzitter, P. Melissen; secretaris en H. Derksen; penningmeester, kon best een beetje trots zijn op de twintig leden tellende vereniging. Om lid te mogen worden moest je, om de financiële positie van de vereniging het toen niet geringe bedrag van fl. 10, = betalen, dat je dan mocht voldoen in 40 wekelijkse termijnen.

Concoursfiasco

De jonge vereniging hield stand, maar niet alleen dat. In 1931 werd zelfs al op concours gegaan, weliswaar nog in de vierde afdeling, maar er werd een tweede prijs behaald. Dat gaf de burger moed. Er werd besloten in 1932 weer op concours te gaan. Vol goede moed trok men naar Ulft, waar het concours gehouden werd. Tijdens het spelen sloeg een nog niet ervaren muzikant een regel over en haalde als eerste de eindstreep". De wat meer ervaren muzikanten probeerden de zaak nog te redden. De jonge leden van "Kunst na Arbeid" die aan de dood" stonden te wachten op de uitslag, vonden dat er goed gespeeld was. De jury dacht daar anders over. Er werd zelfs geen enkele prijs toegekend. Gerrit Bisselink en zijn muzikanten dropen af. De bus aanvaardde de terugreis door de "lange wei", zodat men geen grote kans liep dat men mensen uit Zeddam tegenkwam.

Welke naam

De harmonie had intussen zijn huidige naam "Kunst na Arbeid" gekregen, een naam die

door pastoor Meijer en Hent Derksen "bedacht" was en die duidelijk geïnspireerd was op de arbeidersbeweging, waaruit de harmonie ontstaan is. De naam "Kunst na Arbeid" komt landelijk vrij veel voor. Gerrit Bisselink heeft kennelijk na het fiasco van Ulft de moed niet laten zakken, want uit het hieronder volgend overzicht van concoursen blijkt, dat men doorging en opklom.

1934	concours in Nijmegen	
	vierde afdeling	derde prijs
1936	concours in Hengelo	
	vierde afdeling	eerste prijs en promotie
1937	concours in Keijenborg	
	derde afdeling	eerste prijs en promotie

Sigaar en twee borrels

Vreugde bij de harmonie, maar ook respect van Zeddam voor zijn harmonie die intussen bestaansrecht had bewezen. In een groot gebied verzorgde "Kunst na Arbeid" haar muzikale medewerking, want Braamt en Kilder hadden in die tijd nog niet hun muziekgezelschappen. Tot de bekende serenades behoorden de serenades die gebracht werden aan de leden van de bouwbond St. Jozef die 25 jaar getrouwd waren. De harmonie trok dan naar het bruidspaar, gevolgd door de voorzitter van de bouwbond

Eierkolen

Hent Derksen zal tijdens het feestgedruis best wel eens gedacht hebben aan het pukkelen, wat hij moest om de harmonie aan de dreef te houden, was het alleen maar om de muzikanten warm te houden tijdens de repetitieavonden in het Parochiehuis. Het is in die tijd ook voorgekomen, dat Hent stiekem thuis een emmer eierkolen achterover drukte om de muzikanten toch iets warmte te kunnen geven. Bij de Coöperatie had hij het geregeld, dat hij de kooltjes die tussen de „greep" door vielen, mocht ophalen.

Harmonie duikt onder

Langzamerhand naderde ook de oorlogsjaren, jaren die de individuele muzikant weinig vreugde brachten, maar ook de harmonie niet, want in 1941 trof de Duitse bezetter op aandrang van de Duitse propagandaminister Goebbels maatregelen om greep te krijgen op de wereld van de kunsten w.o. de harmonieën en de fanfares. De Nederlandse bisschoppen adviseerden de Katholieke muziekgezelschappen zich op te heffen en geen lid te worden van de Kultuurkamer en zo zwegen na 1 april 1942 in Zeddam de trompetten, de hoorns en de tuba's.

Nou, niet al te lang, want ook muzikantenbloed kruipt, waar het niet gaan kan. In de kleermakerij van G. Kappert kwamen ze in het geheim bij elkaar om te musiceren, want je moet de „ammezuur" toch goed houden. Aan de 's-Heerenbergseweg bij Kappert werd het toch wel te link en verhuisde men naar de kelder van hotel Kleinpenning en andere adressen. Ondanks alles was het muzikaal gezien tot de bevrijding op 1 april 1945 stil in Zeddam.

Twee vingers omhoog

Direct na de bevrijding kwamen muzikanten van „Kunst na Arbeid" samen met evacués uit Millingen in de schuur van Gerrit Engelbarts aan de Melegardeweg bijeen om het Wilhelmus en het Engelse volkslied in te studeren. Daarna hoorde men op de hoeken van de straten de muzikanten op hun eigen wijze hun vreugde tonen over de bevrijding. Zo nam de harmonie haar taak weer op in de gemeenschap. Ze bracht weer serenades aan jubilarissen, werkte mee aan Oranje optochten, Dodenherdenking en natuurlijk ook aan kerkelijke plechtigheden, zoals ze dat nog steeds doet. De in 1947 benoemde pastoor Braam vond „Kunst na Arbeid" wel erg werelds. In die tijd werden de Eerste Communicanten van de school-beneden naar de kerk gebracht.

Bij gebrek aan processiemuziek werd daarom „Koning voetbal" ingezet, wat ondanks pogingen tot afremmen zo'n tempoverhoging gaf dat de Communicanten 50 tot 100 m achterlagen. Maar ondanks dat droeg pastoor Braam „de muziek", zoals ook later nog zal blijken, een goed hart toe. Wanneer de harmonie weer haar medewerking aan een kerkelijke plechtigheid verleend had en de leden de kerk verlieten, stond pastoor Braam al bij de deur van de sacristie met twee vingers omhoog en dat betekende: twee consumpties per man bij Moeke Brinks.

Een stuk smaller.....

En nu we het toch weer over die consumptie hebben. Na de politionele acties in Nederlands Indie keerden gelukkig veel militairen terug. Ze werden door „Kunst na Arbeid" verwelkomd. De Zeddamsse parochie bestreek toen behalve Zeddam en Vethuizen ook Braamt, een deel van Wijnbergen en ook Lengel. Zo kon het gebeuren dat op een avond vier serenades gebracht werden. Vooral de serenades in Lengel waren „berucht", want na de serenades kwam men bijeen in het toenmalige café van Jan Verhey. Dat deed een muzikant verzuchten: „De weg naar Lengel heen is best breed, maar de terugweg is een stuk smaller". in die tijd werkte de harmonie ook mee aan een revue die opgezet was door het Katholiek Thuisfront.

Jubileumvaandel

In 1951 bestond „de muziek" al weer 25 jaar. Het actieve bestuur bestaande uit: H. Derksen voorzitter, W. Messing secretaris, Th. Derksen Bzn. penningmeester, Fr. Köpp technisch adviseur en B. Kraaijvanger, bij gestaan door een regelingscommissie organiseerde met hulp van zeer velen een Festival op 11, 12 en 14 mei. Het zou een hele lijst worden, als we alle mensen zouden noemen. We willen er echter een noemen, over wie de secretaris Messing in het Festival programmaboekje schrijft: „de Heer Helmes, de promotor van Zeddam's verenigingsleven". Vijfentwintig jaar later wordt hij vanwege zijn vele verdiensten tot erelid van de harmonie benoemd. De mensen in Zeddam en Braamt moeten in die tijd de harmonie al een warm hart toegedragen hebben, want er werd als jubileumgeschenk f 1000,- bijeengebracht voor een vaandel. Dit vaandel is tot 1983 in gebruik geweest, maar moest toen helaas vanwege slijtage vervangen worden.

Drie dagen feest

In 1952 werd op 15,16 en 17 augustus een muziekconcorso georganiseerd geheel in de stijl van 1938: drie dagen feest. Er verscheen zelfs een concoursskrant, waarin de geestelijke adviseur die iedere R.K. vereniging en dus ook de harmonie had} schreef: „Böse Menschen haben keine Lieder", zegt de Duitser. Vrij vertaald: „Kwaadaardige mensen houden niet van muziek". Dat een geestelijk adviseur zich terecht met de moraal in de harmonie bemoeide getuige het volgende voorval, waarvan overigens niet bekend is, in welk jaar het zich afspeelde. Op een bepaalde dag was een lid van de harmonie in het huwelijk getreden en de harmonie had volgens goede traditie een serenade gebracht. Zoals dat in een dorp gaat, kwam de geestelijke adviseur Hent Derksen de voorzitter tegen en zei tegen hem, dat de muziek een serenade gebracht had en of Hent wel wist, dat de bruid zwanger was. Hent, die kennelijk hier anders over dacht, moet iets

geantwoord hebben van „dat hij dat niet wist en dat ook moeilijk steeds kon gaan onderzoeken”.

Door de zijdeur

De geestelijke adviseur die ook kapelaan van de parochie was, werd in de jaren vijftig geconfronteerd met klachten van echtgenotes van sommige muzikanten. De harmonie repeteerde in die tijd in de zaal van hotel Kleinpenning en zo gebeurde het nogal eens, dat enkele muzikanten na de repetities in het café doorzakten, en wat centjes van hun karige loon achterlieten. De kapelaan maakte zich daar terecht zorgen over en probeerde de harmonie te bewegen weer in het parochiehuis te gaan repeteren. Dat zat menige muzikant niet lekker. Uiteindelijk kwam er een oplossing. De harmonie zou u Bij Leo Kleinpenning nog blijven repeteren, maar de zijdeur van de zaal zou geopend moeten kunnen worden, zodat de muzikanten bij het verlaten van de zaal niet door het café hoefden te gaan. Leo vertelt nu, dat er wel muzikanten door de zijdeur de zaal binnenkwamen, maar dat hij nooit een muzikant de zijdeur heeft zien verlaten. Later zou de harmonie onderdak verkregen in het Gildegebouw van het St. Oswaldusgilde, waar ze tot ieders tevredenheid nog elke maandagavond repeteert.

Componist Piet Bisselink

Zo snuffelend in de geschiedenis van „de muziek” kom je dikwijls de naam van Piet Bisselink tegen en dan in dit geval Piet Bisselink de componist, onderwijzer in Kaatsheuvel die composities liet verschijnen met voor ons sprekende titels als „Mooi Zeddam” en „Montferland mars”. Ouderen herinneren zich nog wel zijn muziek. Als het mogelijk is, zal de harmonie op haar koffieconcert in april 1986 werk van hem spelen.

Oprichting supportersvereniging

Maar nu weer terug naar de vijftiger jaren en wel naar 1958. Elke donderdagavond speelde de harmonie toen voor de VVV. De opbrengst van f 15.= per avond kon de harmonie goed gebruiken, want de financiële positie van de vereniging was slecht en haar voortbestaan kon wel eens bedreigd worden. Gelukkig waren er mensen als Jan Derksen, Wim Kumeling, gevolgd door Jaap Hoogland, Jozef Braam en Theo van Ditshuizen die kwamen tot de oprichting van de Supportersvereniging van Harmonie „Kunst na Arbeid”. Behalve dat zij financiële steun organiseerden, richtten zij een jeugdkorps op. In de jaren zestig zou de Supportersvereniging, omdat de Muziekschool Bergh er toen nog niet was, ook een blokfluitclub oprichten, waarvan ook meisjes lid werden. Enkele daarvan werden later lid van de harmonie en daarmee kwamen de eerste vrouwelijke muzikanten bij "de muziek"

..Uitrukken:

In 1959 na 33 jaar trouwe dienst nam Gerrit Bisselink afscheid van de harmonie. Daarmee ging een man weg die behalve voor de harmonie ook grote verdiensten had voor ander muzikaal leven in Zeddam, zoals het parochiekoor. Er wordt van hem gezegd, dat als hij ging biechten bij de kapelaan, niet aan biechten toekwam, omdat er alleen maar gepraat werd over de muziek. „Vad” Bisselink werd opgevolgd door W. Megens die met vurig elan de harmonie ging leiden. Het werden zware jaren voor sommige leden van de harmonie. Om de kas te spekken werd er elke woensdagavond voor de VVV gespeeld. Daarnaast was er natuurlijk de wekelijkse repetitie avond. Tel je daarbij nog het vele „uitrukken” wat een harmonie doet, dan weet je dat het leven van een muzikant die liefde voor zijn vereniging heeft, toen drukbezet was. Op de repetitieavond veegde de „nieuwe bezem” schoon, maar zo schoon hoefde het voor menig muzikant niet. Het repetitiebezoek liep terug evenals het aantal leden. In 1963 kende de vereniging nog een tiental leden

Nieuwe instrumenten

In 1960 werden er wat nieuwe instrumenten aangeschaft om van de hoge stemming naar de lage stemming over te gaan. Enkele oude instrumenten werden omgebouwd, wat natuurlijk veel kosten met zich meebracht. Het is voor de harmonie een zeer gelukkige

omstandigheid geweest, dat er een actieve Supportersvereniging bestond. In 1960 organiseerde deze voor het eerst carnavalsactiviteiten met als doel o.a. de harmonie meer financieel te kunnen steunen. Elf jaar, hoe kan het anders, organiseerde de Supportersvereniging een Carnaval. In 1971 ontstond er een zelfstandige Carnavalsvereniging „ De Paverts”.

Eerste uniformen

In 1963 gaf de Heer Megens de dirigeerstok over aan de Heer Verhey. Leek het erop, dat de vereniging in de eerste helft van de zestiger jaren door een dal ging, het vertrouwen in „de muziek” bleef in Zeddam bestaan. We wezen daar hierboven al op, toen we het hadden over de Supportersvereniging. Ook pastoor Braam geloofde in de harmonie. Door zijn toedoen kreeg de harmonie voor het eerst in haar geschiedenis uniformen. Pastoor Braam kon 16 uniformen aanbieden. Het geld daarvoor een uniform kostte toen f 224,- werd bijeengebracht door 20 Zeddamse families. Pastoor Braam bleek een goede tactiek te hebben om aan het benodigde geld te komen. Zo weet Leo Kleinpenning nog te vertellen hoe pastoor Braam dat bij zijn vader inkleedde. Dat ging zo: „U weet, dat we bezig zijn om aan uniformen voor „de muziek” te komen, want zo als ze er nu bijlopen, dat kan toch eigenlijk niet. Ik had gedacht, dat U wel twee uniformen kon geven”. „Ja, maar mijnheer pastoor, dat is toch wel te veel”, waarop pastoor Braam zei: „ Nou goed, dan geef jij er een, en ik er een.

Kwijtschelding

Het is trouwens soms ontroerend en hartverwarmend hoe Zeddam zijn „muziek” steunt. In latere jaren moest de vereniging een lening van enkele duizenden guldens afsluiten, die in tien jaarlijkse termijnen afbetaald moest worden. De eerste termijn werd door de leninggever kwijtgescholden, toen de harmonie bij een

1963 eerste Uniform

De Harmonie heeft haar eerste uniform.

Pia Derksen (op de voorgrond) showt het concours een prils behaalde. De rest werd kwijtgescholden bij een jubileum. Maar kom, laten we ons niet verder verleiden tot overpeinzingen, want de geschiedenis ging verder.

Oprichting tamboerkorps

In 1965 werd een tamboerkorps opgericht. De trommels werden "overgenomen" van, of liever gezegd, geschonken door Schutterij St. Johannes. Hier kon de drumband de eerste jaren mee vooruit. Een lid van de vereniging, Nol Bisselink, had de zorg voor de drumband. Jaren later zou een ander lid Gerard Thuis de leider van de drumband worden.

Overnemen

In 1967 legde Hent Derksen na meer dan 40 jaar een stuwende kracht geweest te zijn, de denkbeeldige voorzittershamer neer.

Hij zei tegen neef Piet (Bisselink) „Jij neemt het over”. in hetzelfde jaar werd dirigent Verhey opgevolgd door Martin Jansen, een dirigent met ruime ervaring en die al veel corpsen dirigeerde. Door hem kwamen uitwisselingsconcerten tot stand met muziekgezelschappen uit Emmerik en Oosterbeek.

Nieuwe bronnen

In de tweede helft van de zestiger jaren begon de vereniging weer te groeien. Er ontstond een gebrek aan uniformen. Gelukkig bood in 1963 de Supportersvereniging de harmonie 16 uniformen aan. In de ruim 10 jaar van haar bestaan had de Supportersvereniging de harmonie voor een bedrag van f 13.000,- gesteund. De harmonie boorde intussen nieuwe bronnen aan om aan geld te komen. Penningmeester Theo Derksen Bzn, liet een verjaardagsactie van start gaan, een actie die iedereen in Zeddam wel kent, maar die in 1985 heeft opgehouden te bestaan, omdat de actie niet

meer van-deze-tijd was. In 1963 werd ook gestart met de oud papier aktie. In het begin werd dat samen gedaan met een oud papier handel. Later deed de harmonie het zelfstandig en kon en kan dit doen dank zij de voortreffelijke, bereidwillige medewerking van een aantal tractorbezitters.

Twee dagen feest

In het jubileumjaar 1971 organiseerde de 40 leden tellende vereniging samen met een organisatie comitee een concours. weer twee dagen feest in Zeddum.

Vrouwelijk schoon

Kwamen er in de zestiger jaren de eerste vrouwelijke muzikanten, in 1972 was er nog meer vrouwelijk schoon bij KNA te bewonderen, want Jan Derksen. Frans van Remmen en Diny Naves kwamen tot de oprichting van een majorette peleton. De Heer Kniest werd instructeur en zou dat ook jaren met groot enthousiasme blijven. Gerda van Vliet werd de eerste Miss-majorette.

Gouden bestaan

Het vijftigjarig bestaan werd op grootse wijze gevierd door de nu al weer tot 65 leden uitgegroeide vereniging. Inwoners van Zeddum verhoogden de feestvreugde bij de leden van de harmonie, toen Jos Bielefeldt als voorzitter van de Supportersvereniging een cheque van f 6.000,= aanbood. Omgekeerd genoot Zeddum van zijn harmonie, toen in september 1976 een grootse taptoe werd georganiseerd waaraan de corpsen uit Azewijn, 's-Heerenberg, Oosterbeek, Westervoort en Zeddum deelnamen. Groot was het effect, toen alle corpsen bij elkaar gevoegd waren en samen de Eurovisie mars speelden. Degenen die achteraan liepen, hoorden weliswaar niet wat men voorin speelde en zo kon met wel een maat achterlopen, maar dat deed niets aan het effect af. Fons van Raay had de harmonie honderd gulden beloofd, als men door de Benedendorpsstraat zou trekken. Nou, dat heeft hij geweten.

Niet mooi, wel hard

Trouwens de Benedendorpsstraat is een heerlijke straat voor de muzikanten, want het geluid kaatst zo mooi tegen de huizen. Als destijds Theo van Remmen met zijn bas door de Benedendorpsstraat trok, dan genoot hij en „trok hij zijn bas open“, een voorbeeld dat nu nog door Piet Bisselink gevolgd wordt. De harmonie heeft onder zijn leden een enthousiaste tubaspeler gekend onder het motto „niet mooi, maar wel hard“. En ook hij deed het mono alle eer aan in de Benedendorpsstraat. Toch zinde dat een aantal muzikanten niet en zij stopten een oude krant in het instrument en toen was het niet mooi en niet hard.

Als we nu het jaar 1980 schrijven, dan is het eigenlijk niet voor te stellen, dat de „uniformen van Pastoor Braam“ alweer versleten waren, want het lijkt allemaal nog zo dichtbij. Maar toch was het zo. Zoals een harmonie moest (en ook nu nog moet) financieren, had men geen geld apart kunnen leggen voor nieuwe uniformen. Het verhaal lijkt wat eentonig te worden, maar het was weer de Supportersvereniging die het voortouw nam. Op een zaterdag, in een paar uur werd door middel van een huis aan huisaktie f 10.000,= bijeengebracht door de inwoners en de bedrijven van Zeddum. De zondag daarop marcheerde KNA terecht door het dorp achter een spandoek: „Zeddum bedankt“.

Möllebultblazers

Al is de harmonie een oude vereniging het leven daarin blijft jong, want in 1982 groeide een jonge loot aan de oude, knoestige boom. Twee leden van de harmonie: Theo Verstegen en Roland Cornielje vormden met een aantal muzikanten uit KNA de Möllebultblazers die die gaten in „de muzikale markt“ vult, welke een harmonie niet kan vullen. De groep is intussen een bekende verschijning bij Carnaval, bij de schietwedstrijden van Schutterij St. Johannes en andere dorpse activiteiten en feesten.

25 jaar supportersvereniging

1983 was het jaar van de jubilea: de Supportersvereniging bestond 25 jaar en de Majorettes gaven al 10 jaar hun shows weg. Weg gingen ook Gerda van Vliet en de Heer Kniest, beiden na 10 jaar trouwe dienst. Patricia Kinnaer werd de nieuwe Miss majorette en de heer Kniest werd opgevolgd door Joke Molleman.

Majorette

Op initiatief van de laatste twee werd in 1984 het majorettepeloton uitgebreid met meisjes vanaf ongeveer 7 jaar, een succes. De opbrengsten uit een gehouden Bingo en de nijvere handen van moeders van majorettes zorgden er voor, dat de grotere majorettes een nieuw uniform kregen.

Na 17 jaar voorzitter geweest te zijn verliet Piet Bisselink het bestuur van de vereniging van de „Bisselinks en de Derksens". Onder zijn voorzitterschap was de vereniging weer gegroeid. En hij was sterk medebepalend voor de goede sfeer in de vereniging. Als bestuurslid werd hij uitgeluid, maar gelukkig niet als muzikant, want Piet is na zijn 55 jarig lidmaatschap enthousiast door gegaan als muzikant.

Het was en is tekenend voor de sfeer van de harmonie, dat een niet-geboren Zeddammer, Henk van Gool, het voorzitterschap kon overnemen.

Ledenwerfaktie

Al groeide en bloeide de vereniging, toch waren er zorgen. Het in nieuwe uniformen steken van de harmonie in 1981 had als consequentie dat in de jaren daarna voor nieuwe en „uit de kluiten" gegroeide leden uniformen aangeschaft moesten worden. Er werd geheel volgens de mode van de tijd in de vereniging bezuinigd, maar dat kon niet tot in het oneindige doorgespaard worden. U raadt het wellicht: de Supportersvereniging o.l.v. Jan Knipping, Gerhard Pas en Leo Derksen voerde met hulp van velen een ledenwerfactie. En zo kennen we nu een Supportersvereniging van 400 leden

Dank aan allen

Wij wandelden met U door een geschiedenis van 80 jaar Kunst na Arbeid. Het werd zoals elke geschiedenis een geschiedenis van mensen. Veel namen zijn genoemd, maar zeker zijn er ook veel namen in de vergetelheid geraakt. Toch willen wij; die mensen achter die namen bedanken voor hun inzet voor „de muziek". Ook door hen is de harmonie een vereniging geworden om van te houden en om -vinden wij- trots op te zijn.